ortodoxia.md
Descoperă Ortodoxia
Revistă de credință și viață creștină

Nr. 4 / 2026 • Duminică, 29 noiembrie • Începutul Postului Nașterii Domnului

Samarineanul milostiv

Evanghelia Duminicii · Luca 10, 25–37

Învățătorul de lege înaintea Mântuitorului

Un învățător de lege L-a întrebat pe Iisus cine este aproapele său. Drept răspuns, Domnul i-a spus pilda unui om pe care tâlharii l-au jefuit și l-au lăsat rănit pe drumul spre Ierihon. Un preot și un levit au trecut pe lângă el. Unui samarinean i s-a făcut milă. I-a legat rănile, l-a dus la un han și a plătit pentru îngrijirea lui. Învățătorul a înțeles cine se făcuse aproapele celui rănit, iar Iisus l-a îndemnat să facă și el la fel.

Cinci gânduri pentru inimă

1. Să ne oprim. Și preotul, și levitul l-au văzut. Mila începe în clipa în care îi dăruim celui rănit timp din timpul nostru.

2. Să ne apropiem. Cel căzut primește ajutor de la un străin. Cui i-am putea trece astăzi pragul, chiar dacă ne despart vorbe vechi?

3. Să dăm ce avem. Untdelemnul, vinul și dobitocul erau la îndemâna călătorului. În mâinile noastre poate fi o pâine ori un telefon.

4. Să revenim. Samarineanul făgăduiește să se întoarcă. După prima vizită, bolnavul are nevoie să știe că ne mai gândim la el.

5. Să începem astăzi. Întrebarea despre veșnicie primește un răspuns pe drum. Ce faptă de milă pot împlini până diseară?

Colțul copiilor

În pauză, unui coleg îi cade penarul. Creioanele se rostogolesc pe sub bănci. Câțiva copii râd. Tu ești lângă el. Ce faci mai întâi? Ce i-ai putea spune ca să se simtă mai bine?

Amintește-ți de samarinean. Cu ce l-a ajutat pe omul rănit? Povestește cuiva din familie două lucruri pe care le-a făcut pentru el.

Încearcă și tu astăzi. La joacă, privește în jur. Dacă vezi un copil care stă singur, mergi lângă el, spune-i pe nume și invită-l în joc.

Doamne Iisuse Hristoase, ajută-mă să văd când cineva are nevoie de mine. Amin.

În așteptarea Nașterii Domnului

Cum și de ce postim?

La 28 noiembrie am intrat în cele patruzeci de zile care ne pregătesc pentru Crăciun. La Betleem, Fiul lui Dumnezeu vine între noi ca un Prunc. Cum Îl vom primi dacă masa ne este plină, dar la ea nu mai încape nimeni?

Alegem hrană de post după rânduiala Bisericii și după putere, cu sfatul duhovnicului. Din ce economisim putem pregăti o masă pentru cineva. Seara, închidem telefonul câteva minute, citim împreună Evanghelia și îi pomenim pe cei cu care ne vine greu să vorbim. Așa, postul intră și în bucătărie, și în inimă.

Cât de des ne împărtășim?

La Sfânta Liturghie, Hristos ne dăruiește Însuși Trupul și Sângele Său, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. La același Potir ne unim cu El și unii cu alții. De aceea, după slujbă, bucuria Împărtășaniei se cuvine să ajungă și la fratele rămas singur acasă.

Biserica ne cheamă să ne împărtășim cu regularitate. Vorbim deschis cu duhovnicul despre cât de des ne putem apropia și urmăm rânduiala primită pentru spovedanie, post și rugăciune. Căutăm împăcarea cu cei pe care i-am supărat, luăm parte la Liturghie, iar după primirea Sfintelor Taine Îi mulțumim Domnului.

Cum venim la Spovedanie?

Când am rănit pe cineva, rușinea ne îndeamnă să ne ascundem. Hristos ne așteaptă la Spovedanie ca să ne dăruiască, prin slujirea preotului, iertare și puterea unui început bun.

În liniște, înainte de a merge la duhovnic, să ne întrebăm pe cine am nedreptățit, ce bine am amânat, ce păcat am ascuns. Înaintea icoanei Mântuitorului vorbim simplu, la persoana întâi. „Mi-am jignit fratele” spune mai mult decât o lungă istorisire despre greșelile lui.

Ascultăm îndrumarea preotului, primim cu smerenie rugăciunea de dezlegare și împlinim canonul rânduit, ca pe un leac. Pocăința continuă acasă, atunci când cerem iertare ori înapoiem ce am luat.

O pildă • Al treilea scaun

Într-o seară de post, un băiat a pus trei scaune la masa la care mânca doar cu bunica. „Pe cine aștepți?” l-a întrebat ea. „Pe nea Vasile. De când a murit tanti Ana, mănâncă singur.” Băiatul a fugit peste drum. Bătrânul a venit cu o ceapă în buzunar și, la plecare, a zis încet: „Zeamă aveam și eu. De când n-am mai spus cuiva să-mi dea sarea!”

4 decembrie • Intrarea în Biserică a Maicii Domnului

Sfânta Tradiție ne spune că Ioachim și Ana au dus-o pe Maria la Templul din Ierusalim la vârsta de trei ani. Pe trepte o întâmpină preotul Zaharia. Biserica o cinstește pe copila care avea să devină ea însăși sălaș al Fiului lui Dumnezeu.

La praznic, să luăm un copil de mână și să intrăm împreună în biserică. Să-i arătăm icoana și să-i lăsăm timp să întrebe. Poate că prima lui rugăciune va fi numele cuiva drag, rostit în șoaptă.

Nu aruncați acest ziar. Dăruiți-l cu drag cuiva care s-ar bucura să-l citească!